

Szanowni Państwo!

Spotykamy się dzisiaj bezpośrednio po kilkunastu miesiącach braku takiej możliwości kontaktów. W normalnym czasie i warunkach kadencja Zarządu Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego trwa dwa lata, obecnie czas ten się przedłużył. Ta okoliczność skłania do tego, by dokonać oceny pracy i działalności Zarządu w tym czasie oraz wypracować plan na przyszłość oraz wyznaczyć termin i opracować plan Walnego Zebrania członków Towarzystwa.

Już na początku mojego wystąpienia chciałam wyrazić ubolewanie, iż ten czas bezpośrednich kontaktów pomiędzy członkami Zarządu wydłużył się co z pewnością wpłynęło na realizację planów i zamierzeń, które zostały wypracowane w szczególności na I. posiedzeniu Zarządu 23 października 2017 roku.

Na wydłużony czas kadencji wpływ miała pandemia koronawirusa COVID-19. Stan pandemii w związku z zagrożeniem zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 został ogłoszony 20 marca 2020 r. do odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przez Ministra Zdrowia ów stan sparaliżował dotychczasową formę pracy zawodowej, jak i aktywność społeczną. W związku z powyższym proponuję dokonać oceny pracy Zarządu w dwóch okresach. Pierwszy okres to czas od Walnego Zebrania członków PTP, które miało miejsce 22 czerwca 2017 r. w COSSW w Kaliszu do początku 2020 r tj. czasu ogłoszenia pandemii, okres drugi - to czas pandemii.

W pierwszym okresie Zarząd Towarzystwa do bardzo ważnych, prestiżowych, trudnych zadań uznał przygotowanie, przeprowadzenie **VI Kongresu Penitencjarnego** oraz wydanie materiałów pokongresowych w postaci monografii oraz jej promocję. Preludium do realizacji tego zadania miało być spotkanie Zarządu Towarzystwa z Dyrektorem Generalnym Służby Więziennej Gen. SW J. Kitlińskim. Takie oczekiwanie wyraziliśmy za pośrednictwem Dyrektora Biura Dyrektora Generalnego Służby Więziennej płk. Włodzimierza

Paszkowskiego. Termin spotkania został wyznaczony na 15 lutego 2018 roku. W spotkaniu uczestniczyli członkowie Zarządu Towarzystwa (A. Nawój-Śleszyński, Józef Rejman, Wojciech Brzozowski, Sebastian Pich, Paweł Szczepaniak, Sławomir Grzesiak, oraz Bogdan Nowak, Edward Wasilewski i Aleksandra Leszczyńska). Ze strony CZSW w spotkaniu uczestniczył Zastępca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej płk. Grzegorz Federowicz oraz płk. W. Paszkowski. Spotkanie miało również na celu podtrzymanie wieloletniej współpracy CZSW z PTP, oraz przygotowanie do obchodów 100-lecia Służby Więziennej. Zarząd Towarzystwa wyraził gotowość uczczenia tej rocznicy poprzez współorganizowanie VI Kongresu Penitencjarnego. Postanowiono, iż na następnych spotkaniach będą precyzowane szczegółowe rozwiązania owego zamierzenia. W rzeczywistości zorganizowanie VI Kongresu Penitencjarnego w 100-lecie powołania Służby Więziennej było w szczególności bardzo trudne, zajmowało bardzo dużo czasu. Warunki przygotowania Kongresu odbiegały od dotychczasowych. Nie będę dzielić się szczegółami ale chciałam zwrócić uwagę, że należało tak działać, aby dorobek PTP w postaci zgłoszonych referatów nie stał się materiałem wykorzystanym przez CZSW z pominięciem PTP na ogólnopolskiej uroczystości związanej z obchodami 100-lecia Służby Więziennej. Drugim problemem, który pojawił się to reglamentacja osób, które należało zaprosić na Kongres przez drugiego organizatora Kongresu. Ten fakt zrodził pretensje ze strony potencjalnych uczestników Kongresu. Nieporozumieniem wydają się pretensje osób spoza grona PTP. Na stronie internetowej znajdował się komunikat, w którym organizatorzy VI Kongresu zapraszali do udziału w obradach Kongresu naukowców interesujących się problematyką penitencjarną, studentów, w szczególności studentów działających w ramach naukowych kół penitencjarnych. Dzięki dwóm osobom tj. Bogdanowi Nowakowi i płk Włodzimierzowi Paszkowskiemu Dyrektorowi Biura Dyrektora Generalnego SW udało się osiągnąć zamierzony cel zorganizowania Kongresu przy współudziale CZSW, wydać monografię w nakładzie 800 egz. (w tym 50 egzemplarzy przekazano dla PTP). Koszty wydania monografii poniósł CZSW.

Przebieg Kongresu Penitencjarnego był monitorowany na niektórych stronach Internetu oraz w prasie. Zapowiedź Kongresu znajdowała się na stronach *Forum Służby Więziennej* w egzemplarzu lutowym 2019 roku, wymieniono w nim panele dyskusyjne oraz tytuły referatów oraz ich autorów, którzy zamierzali wystąpić na obradach kongresowych. Sprawozdanie z przebiegu obrad kongresowych zamieściło również *Forum Służby Więziennej* w marcu 2019 roku w Nr 3, w którym przywołano bardzo oryginalną i celną myśl dr J. Rejmana „*W więzieniu się nie siedzi. W więzieniu powinno się biegać z zajęć na zajęcia*”. W czasopiśmie Wyższej Szkoły Wymiaru Sprawiedliwości „*The Prison Systems Review*” w Nr 104 z 2019 roku na

s.127-145 znajduje się obszerne sprawozdanie z obrad VI Kongresu Penitencjarnego mojego autorstwa. Gen. dr J. Pomiankiewicz w Nr 112 „*The Prison Systems Review*” zamieścił recenzję monografii będącej owocem VI Kongresu Penitencjarnego, w której m.in. pisze „*W mojej ocenie powstało interesujące kompendium wiedzy, która jest znakomitą pamiątką dla wszystkich uczestników Kongresu oraz funkcjonariuszy i pracowników SW, studentów, miłośników i pasjonatów penitencjarnych oraz wszelkich innych osób zainteresowanych tematyką więzienną*”. Prace nad monografią „*Polski system penitencjarny w stulecie odzyskania niepodległości*„ były bardzo pracowite, wymagały wielu uzgodnień z CZSW, autorami referatów. Wydawca recenzję poszczególnych referatów do publikacji zlecił redaktorom naukowym publikacji. Wydanie materiałów pokongresowych przeciągnęły się do końca 2020 r.

W pierwszym okresie sprawozdania tj. sprzed pandemii na uwagę zasługuje zorganizowanie I Ogólnopolskiej Konferencji Studenckich Naukowych Kół Penitencjarnych, która odbyła się pod patronatem PTP na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego w dniach 27-28 października 2017 r. Owocem tej konferencji jest publikacja pod redakcją naukową A. Nawój-Śleszyński i A. Leszczyńskiej pt. „*Współczesne problemy i perspektywy więziennictwa*”, która została wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego w 2019 r.

Również pod patronatem PTP w dniu 30 listopada 2018 r. została zorganizowana ogólnopolska konferencja poświęcona 100-leciu więziennictwa polskiego. Jej organizatorami był Zakład Prawa Karnego Wykonawczego WPIA Uniwersytetu Łódzkiego, Okręgowy Inspektorat Służby Więziennej w Łodzi, członkowie PTP, Studenckie Naukowe Koło Penitencjarne działające przy w/w zakładzie WPIA UŁ. Na podstawie materiałów tej konferencji powstała monografia pt. „*Oddziaływania wobec skazanych na karę pozbawienia wolności w polskim systemie penitencjarnym*”, która została wydana w 2020 r. W kosztach wydania tej publikacji uczestniczył OISW w Łodzi. Redaktorzy tej publikacji to A. Nawój-Śleszyński i M. Niewiadomska-Krawczyk.

Pod auspicjami Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego w 2018 r. została wydana dwutomowa publikacja G. i J. Koreckich pt. „*Więźniowie polityczni, jeńcy, internowani w piśmiennictwie polskim lat 1985-2007*”.

Szanowni Państwo!

W drugim roku działalności Zarządu Towarzystwa zrodził się bardzo cenny pomysł w środowisku Kaliskiego Koła Penitencjarnego, który polegał na przygotowaniu, opracowaniu i wydaniu monografii poświęconej Centralnemu Ośrodkowi Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu funkcjonującemu w latach 1950-2019. Zamysł ten miał służyć udokumentowaniu osiągnięć ośrodka, równocześnie zachowaniu ich w pamięci, na chlubnych kartach polskiej penitencjarystyki. *„Monografia jest wyrazem wdzięczności dla instytucji oraz grona osób budujących i sławiących jego dobre imię”* – czytamy w wstępie. Twórcami i realizatorami tego dzieła byli: K. Jędrzejak, B. Nowak, P. Szczepaniak, E. Wasilewski oraz M. Okrasa. W 2021 r. została wydana monografia pt. *„Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu w latach 1950-2019”*. Wydawcą tego dzieła było PTP i Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk. Polskie Towarzystwo Penitencjarne i Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk zorganizowało promocję publikacji w dniu 28 maja 2022 r. w Akcelatorze Kultury w Kaliszu. Zaproszonych gości i uczestników imprezy przywitał Prezes KTPN prof. Krzysztof Jan Walczak oraz Honorowy Prezes PTP Bogdan Nowak. W promocji publikacji uczestniczył Honorowy Prezes PTP prof. Andrzej Rzepliński, który wygłosił okolicznościowy wykład.

Misja COOSW w Kaliszu dobiegła końca 31 grudnia 2019 r. Miejsce to zostało przeznaczone dla innej formy i postaci przygotowania zawodowego kadry Służby Więziennej. Polskie Towarzystwo Penitencjarne prawie przez trzydzieści lat korzystało z gościnności i użyczenia lokalu na siedzibę Towarzystwa, uczestniczyło we wszystkich przedsięwzięciach, które służyły modernizowaniu więziennictwa m.in. kongresach, sympozjach, konferencjach. Należy również zaznaczyć, że PTP jest organizacją pozarządową, niekiedy jej poglądy i opinie nie były zbieżne ze stanowiskiem służbowym (Ministerstwa Sprawiedliwości), to jednak nigdy nie spotkało się z negatywnymi sygnałami lub aktami nieprzyjaznymi. Polskie Towarzystwo Penitencjarne zawsze koncentrowało się na działaniach mających na celu modernizowanie więziennictwa, wdrażaniu standardów europejskich wykonywania kary pozbawienia wolności, pokonywaniu trudnych problemów w wykonywaniu kary pozbawienia wolności oraz wskazywaniu dróg ich pokonywania. Ta jego rola na początku przemian ustrojowych była bardzo ważna. Pod koniec tego okresu PTP musiało sformalizować swoją obecność w Ośrodku, co znalazło wyraz w *Porozumieniu* zawartym pomiędzy Ośrodkiem a PTP.

Siedziba Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego w murach COSSW w Kaliszu staje się zagrożona z chwilą utworzenia w dniu 31 sierpnia 2018 r. Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki, bowiem ośrodek staje się częścią, fragmentem/elementem tej szkoły.

Wyrazem tego stanu rzeczy stała się konieczność podpisania *Porozumienia o współpracy* w zakresie propagowania wiedzy penitencjarnej pomiędzy Centralnym Ośrodkiem Szkolenia Służby Więziennej a Polskim Towarzystwem Penitencjarnym. Wydaje się jednak, że sugestia potrzeby takiego Porozumienia była nieracjonalna. PTP nie jest przecież organizacją obcą, sprzeczną z celami Ośrodka. Słusznym wydawał się pogląd, że uczestnictwo w tej organizacji stanowi nieformalną postać doskonalenia zawodowego, które służy rozwojowi zawodowemu funkcjonariuszy więziennych, jak i modernizacji Służby Więziennej. *Porozumienie o współpracy w zakresie propagowania wiedzy penitencjarnej* pomiędzy COSSW a PTP zostało podpisane w dniu **10 sierpnia 2018 r.** W świetle Porozumienia Ośrodek zobowiązał się do nieodpłatnego udostępniania PTP odpowiedniego pomieszczenia w Ośrodku celem przeprowadzania zebrań, odczytów i dyskusji. W dniu **31 grudnia 2019 r.** następuje wygaśnięcie *Porozumienia* w związku likwidacją COSSW w Kaliszu. W tej sytuacji PTP pozostaje bez siedziby, nie posiada adresu. Istniały nieformalne próby uzyskania zezwolenia na funkcjonowanie pod dotychczasowym adresem siedziby PTP u władz WSKIP ale bez rezultatu, bez odpowiedzi. Wśród członków Zarządu Towarzystwa zaistniało przeświadczenie, że to miejsce siedziby PTP może być zagrożeniem dla jego niezależności. W rezultacie PTP korzysta z adresu do korespondencji Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk jako tymczasowej siedziby PTP. Jest to jednak rozwiązanie prowizoryczne. Należałoby zatem poszukiwać rozwiązań pewnych i stałych dla siedziby PTP.

Podsumowując ostatnią część rozważań należałoby stwierdzić, że minął już czas sprzyjających warunków działalności Zarządu Towarzystwa, jakie oferował COSSW w Kaliszu oraz warunków do organizowania masowych przedsięwzięć w postaci konferencji, sympozjum, czy ewentualnych obrad następnego kongresu penitencjarnego.

Szanowni Państwo!

Teraz omówię realizację zadań, jakie Zarząd planował na poszczególnych jego posiedzeniach i jakie zostały zgłoszone na ostatnim Walnym Zebraniu oraz jakie zostały zgłoszone w kontaktach z Prezesem Zarządu, z poszczególnymi członkami Zarządu w szczególności przez Pawła Szczepaniaka. Zaprezentuję realizację zadań zaczynając od tych które zostały zrealizowane w pełni, następnie częściowo i niezrealizowane w ogóle.

W pełni została zrealizowana koncepcja przygotowania i realizacji VI Kongresu Penitencjarnego.

Przygotowana została również nowa strona internetowa Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego /penitencjarysci.pl/, która funkcjonuje od grudnia 2018 r. Koszty tego przedsięwzięcia ponoszę osobiście.

Została opracowana i wydana monografia COSSW w Kaliszu przez członków kaliskiego Koła Penitencjarnego.

Przygotowałam *Regulamin konkursu na najlepszą pracę magisterską, doktorską z zakresu penitencjarystyki*. Konkurs miał być realizowany przy współpracy „Przeglądu Więziennictwa Polskiego”. Nie doszło jednak do realizacji tego postulatu z dwóch powodów. Pod koniec roku 2018 tj. 12 października nastąpiło porozumienie pomiędzy Centralnym Zarządem Służby Więziennej a Wyższą Szkołą Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie na podstawie którego kwartalnik „Przegląd Więziennictwa Polskiego” został przekazany w/w szkole. Po drugie, od 2018 r. w kontaktach z CZSW koncentrowałam się na problematyce przygotowania, opracowania koncepcji VI Kongresu Penitencjarnego, organizacji obrad kongresowych oraz wydania monografii do której opracowania służyły referaty i wystąpienia uczestników Kongresu. Samo Towarzystwo nie było w stanie ponieść kosztów związanych z nagrodami pieniężnymi i wyróżnieniami rzeczowymi dla zwycięzców Konkursu.

Nie powołano członków Rady Naukowej PTP. Na I. posiedzeniu Zarządu nie powołano Rady Naukowej ze względu na sprzeciw jednego z członków Zarządu. Brak odnowionego składu Rady Naukowej nie posłużyło sprawności działania Zarządu m.in. nie został podjęty problem opiniowania aktów prawnych z zakresu penitencjarystyki przez PTP (por. §5 pkt 4 Statutu Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego). Na początku roku 2020 (17.01) sugerowano potrzebę zaplanowania posiedzenia Zarządu w celu omówienia przygotowań do Walnego Zebrania członków PTP. Był to postulat ze strony kaliskiego Koła Penitencjarnego (B. Nowak). Do realizacji tego wniosku nie doszło, ponieważ w dniu 13 marca 2020 r. opuściłam Polskę z powodu ważnych względów rodzinnych. W związku prowadzeniem zajęć na WPiA UŁ Online przez cały okres pandemii pozostawałam poza krajem. W sytuacji pandemii bezpośrednie kontakty były ograniczone ale nie niemożliwe. Ta okoliczność może martwić, bowiem nie podjęto zadań ustalonych na posiedzeniach Zarządu, a mianowicie:

- zaktualizowanie listy kół terenowych PTP (miejsce, liczba członków, przewodniczący koła, skład zarządu itd.),

- przesłanie przez terenowe Koła PTP sprawozdań z ich działalności do Zarządu Towarzystwa w Kaliszu,

- inspirowanie działalności terenowych kół PTP (ściślejsza współpraca z kołami terenowymi przez m.in. zapraszanie prezesów kół na posiedzenia Zarządu Towarzystwa i inne),

- informowanie o regulowaniu składek członkowskich przez członków kół terenowych Zarządu Towarzystwa,
- pomoc przy organizowaniu strony internetowej PTP ,
- brak aktywności sekretarza Zarządu,
- nie powołanie Komitetu Konkursowego na odznakę PTP.

Szanowni Państwo!

Czas obecnej kadencji został wydłużony. Podstawową przyczyną takiego stanu rzeczy był czas pandemii, który paraliżował kontakty międzyludzkie. Wpływ na funkcjonowanie zakładów karnych i aresztów śledczych miały rygory sanitarne, które wprowadzone na początku marca 2020 r. nie wywołały reakcji w postaci buntów, protestów, zbiorowych wystąpień jak to miało miejsce w niektórych państwach Europy i Azji. Jedynie w ZK Chełmnie zanotowano zbiorowe wystąpienia skazanych w postaci głódówki jako protestu przeciwko obostrzeniom związanym z profilaktyką zakażeń wirusem SARS-CoV-2. W ciągu dwóch lat (2020-2021) nie doszło do masowych zakażeń, za wyjątkiem ZK w Garbalinie, gdzie na początku 2021 r. zakaziło się 82 skazanych. Powstaje pytanie, czy pandemia w latach 2020-2021 zmieniła polskie więziennictwo? To rodzi następne pytanie: jaki obraz wyłania się zza kurtyny koronawirusa? Podstawowym modelem więzienia w czasie pandemii było pomniejszenie liczby więźniów w stosunku do okresu przedpandemicznego. WHO, SPT, CPT postulowało „rozgęszczenie” więzień, które miało służyć zachowaniu dystansu społecznego, by zapobiegać zakażeniom wirusem SARS-CoV-2. Populacja więzienna w Polsce w 2020 r. spadła o 9,6% w stosunku do roku poprzedniego. Ten spadek nie był spowodowany prewencyjną redukcją populacji więziennej ale mniejszą liczbą osób przyjmowanych do więzienia. W następnym roku epidemii, czyli w 2021 r. nastąpił wzrost populacji więziennej. Dwie ustawy tarczy anty-covidowej z 2 marca 2020 r. i 20 marca 2020 r. wprowadziły dwie instytucje, które miały zredukować rozmiary populacji więziennej tj. wydłużenie do 1,6 roku wymiaru orzeczonej kary pozbawienia wolności, który stanowił formalną przesłankę ubiegania się przez skazanego o zezwolenie na odbywanie kary pozbawienia wolności poza terenem zakładu karnego w SDE oraz wprowadzenie specyficznego rodzaju przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności. W okresie pandemicznym więcej osób odbywało karę w SDE, w 2020 r. żaden skazany nie skorzystał z w/w przerwy w karze. Populacja więzienna nie uległa radykalnej redukcji.

W okresie pandemii wystąpiły negatywne zjawiska w polskich więzieniach, a mianowicie :

-spadek odsetka skazanych wobec których była wykonywana kara pozbawienia wolności w systemie programowanego oddziaływania,

-spadek odsetka skazanych wobec której była stosowana instytucja warunkowego przedterminowego zwolnienia,

-największy odsetek skazanych wychodziło na wolność po wykonaniu kary pozbawienia wolności,

W/w negatywne zjawiska, które pojawiły się w okresie pandemii nie były jednoznacznie związane z rygorami sanitarnymi, lecz polityką penitencjarną której źródeł należy upatrywać jeszcze w wcześniejszym okresie przedpandemicznym.

Skazani w szczególności sposób odczuwali redukcję kontaktów z rodziną w postaci przepustek. Więziennictwo nie skorzystało z propozycji RPO, by łagodzić ową dolegliwość. *”Kompromisem między koniecznością opanowania transmisji wirusa a realizacją celów kary pozbawienia wolności może być wprowadzenie zasady testowania osadzonych przed wyjściem i po powrocie z przepustki, bądź też stosowanie kwarantanny dla powracających do zakładu karnego”* - pisał RPO do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej na początku 2021 r.

Problemy wykonywania kary pozbawienia wolności w czasie pandemii są przybliżone w moim opracowaniu pt. *„Więzienia w Polsce w okresie pandemii COVID-19- kształtowanie się niektórych instytucji prawa karnego wykonawczego w latach 2020-2021 w świetle statystyki penitencjarnej”* (przyjęte do publikacji w „Nowej Kodyfikacji Prawa Karnego”).

Rodzi się pytanie, czy w okresie pandemii działalność PTP mogła wspomagać w rozwiązywaniu trudnych problemów związanych z reżimem sanitarnym (trudnym zarówno dla więźniów jak i kadry penitencjarnej). Na pewno tak, np. poprzez odpowiednie rekomendacje kierowane do władz Służby Więziennej. Tak się jednak nie stało. Należy pokreślić, że sytuacja w więzieniach w tym czasie była monitorowana przez różne organizacje pozarządowe.

Tyle o przeszłości polskich więzień oraz problematyki penitencjarnej w czasie pandemii. Obecnie musimy się zastanowić nad przyszłością PTP w czasie postpandemicznym. Temu celowi powinno służyć Walne Zebranie zwołane przez Zarząd Towarzystwa w najbliższym możliwym terminie. Kontekst społeczny i polityczny działalności PTP jest odmienny od czasu, kiedy ten ruch narodził się tj. w 1991 r., inny od ostatnich paru lat przed pandemicznych. Polskie Towarzystwo Penitencjarne pojawiło się w okresie, kiedy było duże zapotrzebowanie na modernizację polskiego więziennictwa, dostosowania go do nowoczesnych standardów wykonywania kary pozbawienia wolności. W tym czasie (w latach

dziewięćdziesiątych) zgromadziło grono osób, które dysponowało ogromnym potencjałem motywacyjnym potrzeby przemian w polskim systemie penitencjarnym. Byli to zarówno dawni działacze związani z ruchem penitencjarnym w postaci Studenckich Kół Penitencjarnych, działacze Dyskusyjnych Klubów Penitencjarnych, jak i nowa kadra która z entuzjazmem podejmowała się rozwiązywania problemów współczesnej penitencjarystyki. Nie chciałam powiedzieć przez to, że ów entuzjazm przygasł, czy wypalił się w naszym gronie, gronie Zarządu Towarzystwa ale chciałam zwrócić uwagę na nowe okoliczności, które mogą wyzwalać potrzebę nowego stylu aktywności PTP, a zatem:

po pierwsze, Towarzystwo pozostało bez uregulowanej prawnie kwestii dotyczącej siedziby oraz adresu, który to problem omówiłam,

po drugie, Towarzystwo nie posiada odpowiednich środków materialnych m.in. w celu organizowania imprez masowych tj. kongresów, sympozjów, konferencji itd.,

po trzecie, w kształtowanie się rzeczywistości penitencjarnej wpisuje się wyraźnie Wyższa Szkoła Wymiaru Sprawiedliwości, która ma ogromne możliwości w kształtowaniu współczesnego modelu polskiego więziennictwa (studia, prasa, wydawnictwo, liczne konferencje, współpraca z zagranicznymi ośrodkami, w szczególności z Norwegią),

po czwarte, problematyką penitencjarną zajmuje się bardzo wiele studenckich kół naukowych z zakresu resocjalizacji i penitencjarystyki (21-22 maja 2009 r. odbyła się I Krajowa Konferencja Naukowych Kół Resocjalizacji, 27-28 października 2017 r. odbyła się I Ogólnokrajowa Konferencja Studenckich Naukowych Kół Penitencjarnych),

po piąte, przyjęty przez Sejm program „*Nowoczesne Więziennictwo*” w dniu 5 sierpnia 2022 r. budzić może wiele wątpliwości, stąd też obserwacja jego realizacji, jego efektów powinna być nieobojętna dla organizacji pozarządowych wolnych od politycznych inklinacji,

Po szóste, dr Józef Korecki w najnowszej książce pt. ”Penitencjarne remanenty, czy i co pozostało z tamtych lat” dokonuje następującego zestawienia:

a/ na IV Kongresie Penitencjarnym w 2008 r.:

- 20 referatów zostało przygotowanych przez czynnych zawodowo funkcjonariuszy SW,

- 6 referatów zostało przygotowanych przez byłych wykładowców COSSW,

- 3 referaty zostały przygotowane przez emerytów SW.

b/na VI Kongres penitencjarny w 2019 r. :

- tylko 4 referaty zostały przygotowane przez czynnych funkcjonariuszy SW,

- 12 referatów przygotowało byłych wykładowców COSSW,

- 12 referatów było przygotowanych przez emerytów SW.

Z powyższego zestawienia wynika wiele wniosków ale jeden jest najważniejszy, sugerujący, że aktualnie wygasa się aktywność reformatorska funkcjonariuszy będących obecnie w służbie. Świadczy o tym ogromny spadek liczby wygłaszanych referatów na Kongresach Penitencjarnych przez czynnych funkcjonariuszy. Aktywni są emerytowani funkcjonariusze, którzy swoje zaangażowanie, pasję modernizacyjną więziennictwa przejawiali w początkowym okresie funkcjonowania PTP. Ten fakt powinien być uwzględniony w programie działalności Towarzystwa w nadchodzącym czasie;

po siódme- w związku z p. 4, byli działacze studenckich penitencjarnych i resocjalizacyjnych kół naukowych, byli pasjonaci tego ruchu po ukończeniu studiów powinni mieć możliwość kontynuowania tej pasji w PTP poprzez koła terenowe, które mogłyby dać im propozycję dalszej aktywności dotyczącej ich zainteresowań z okresu działalności w studenckich kołach naukowych.

PROBLEMY DO DYSKUSJI
PODCZAS WALNEGO ZEBRANIA POLSKIEGO TOWARZYSTWA
PENITENCJARNEGO

- termin następnego Kongresu Penitencjarnego powinien się odbyć po pięciu latach od uchwalenia przez Sejm programu reform „Nowoczesne Więziennictwo”. Tematem obrad kongresowych powinna być kondycja polskiego systemu penitencjarnego po wprowadzeniu w/w reform.

- przygotowanie **Księgi Jubileuszowej z okazji 30-lecia Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego**. Termin tego Jubileuszu minął w pierwszym roku pandemii tj. w 2022 r. ale przybliżenie dorobku PTP w okresie 30 lat nie byłoby utrwaleniem jego historii, ale byłoby formą moralnej gratyfikacji jej aktywnych i zaangażowanych członków. Proponuję tytuł Księgi „**Przeszłość i przyszłość Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego –refleksje z okazji Jubileuszu XXX- lecia Towarzystwa**”,

- należałoby powrócić do postulatów nowelizacji Statutu Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego, które się już wcześniej pojawiły:

a/wprowadzenie posiedzeń Walnych Zebrań co 4 lata,

b/zamiana Kół Terenowych PTP na Oddziały PTP,

c/powoływanie Rady Naukowej na podstawie statutu PTP a nie uchwał Walnego Zebrania, czy uchwały Zarządu.

- rozwiązanie problemu egzekucji składek członkowskich, kontroli wydatków pieniężnych, czy nie powierzyć tych zadań skarbnikowi, który byłby członkiem Zarządu,

- wypracowanie zasad ścisłej współpracy Zarządu PTP z kołami terenowymi PTP,

- nawiązanie kontaktów i współpracy ze Studenckimi Naukowymi Kołami Penitencjarnymi.